

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Både fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft har været inde på, at det er mærkeligt, at der er åbnet den ventil, der hedder, at sager af særlig principiel karakter kan ankes. Jeg ved ikke, om det skal fortolkes sådan, at der er lagt op til en tilslutning til eventuelt at skærpe forslaget på det punkt, sådan at appelbegrænsningen bliver mere udstrakt, end der er lagt op til i forslaget, for det er jeg da bestemt villig til at vi overvejer sammen i forbindelse med udvalgsarbejdet, og så må fru Pia Gjellerup i hvert fald klart have misforstået, hvad jeg har sagt.

Det, vi her taler om, er, at en skatteyder har fået medhold i lovforslagets forstand ved Landsretten. Så er spørgsmålet: Når skatteyderen har fået medhold, skal det offentlige så appellere sagen til Højesteret, hvis det offentlige føler, at det var en urigtig afgørelse og vi skal have bragt klarhed og vi kun kan få det ved at bringe sagen til Højesteret? Når en skatteyder har været igennem tre administrative klageled, ligningskommission, skatteråd og Landskatteretten, og sagen siden er blevet indbragt for Landsretten og der er både gået år og dag, siden den skattesag startede, og skatteyderen har endelig fået medhold, skal det offentlige så fortsætte denne sag, fordi det offentlige føler, at der er truffet en forkert afgørelse ved Landsretten? Her er regeringens og mit svar: Nej, så skal det offentlige lade det blive derved. Hvis Folketingets flertal så føler, at der er afsagt en dom, som så givet pr. definition er i overensstemmelse med gældende lov, men at den lovgivning er uklar eller forkert, er det da den rigtige arbejdsdeling, at Folketinget som den lovgivende myndighed sørger for, at lovgrundlaget bliver bragt i orden. Sådan er arbejdsdelingen, og sådan skal det være.

Spørgsmålet er altså bare her, hvordan man bedst muligt sikrer det, som fru Pia Gjellerup med et fint udtryk kaldte den processuelle ligestilling. Denne ligestilling sikrer man efter regeringens opfattelse mellem den lille mand og det store offentlige system bedst ved en appelbegrænsning, hvor det offentlige lader sagen blive stående, hvis skatteyderen har fået medhold ved Landsretten.

Efter hr. Jens Thofts mange betragtninger om, hvordan han som skatteminister kunne finde på at administrere disse bestemmelser, har Folketinget i hvert fald fået leveret yderligere et

godt argument for, at det nok bør vente nogen tid, inden hr. Jens Thoft overtager dette embede.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan da allerede forudse, at skatteministeren vil få mange problemer med at informere Folketinget om afgørelser i Landsretten. Det behøver jo nemlig ikke at være skatteyderen, der har fået medhold hele vejen igennem. Hvis skatteyderen hele vejen igennem har været den, der ikke har fået ret og hele tiden har appelleret, ringer klokken lige bestemt i Østre Landsret, og skatteyderen får medhold.

Samtidig verserer der en tilsvarende sag et andet sted i landet, som hører under Vestre Landsret. Vestre Landsret afsiger et par dage senere, før de har fået at vide, hvad Østre Landsret har fundet ud af, en dom, der har et helt andet indhold. Det sker i øvrigt også nogle gange, selv om man udmærket godt ved, hvad der er afsagt dom om i Østre Landsret, fordi Vestre Landsret altså tilfældigvis mener, at Østre Landsret ikke har ret. I Vestre Landsret siger skatteyderen så, at det vil jeg ikke finde mig i, jeg appellerer til Højesteret.

Så får Højesteret den selvsamme sag til behandling, og Højesteret dømmer så, sådan at det offentlige har ret. Hvad vil skatteministeren gøre med den ene, som har fået ret uretmæssigt, i strid med hvordan gældende ret er, i forhold til alle øvrige små mennesker, som er skatteborgere i Danmark?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 15: